

تیم ملی والیبال پس از یک شروع توفانی، عملکردی ناامیدکننده از خود نشان داد و خیلی زود از المپیک حذف شد

شلخته پال!

برای سقوط برداشتیم. اکنون هم مستاصل از این شکست‌های تکراری، دیرپو
بعد از بازی به گفتن این جملات بسنده کرد: «هیچ کسی فکر این نتیجه را
نمی‌کرد و کسی هم این نتیجه را نمی‌خواست. خواهش می‌کنم بازیکنانم را
مورد غضب قرار ندهید. آنها هر چه در توان داشتند انجام دادند و تمام تلاش
خود را به کار گرفتند تا بهترین نتیجه را کسب کنند.» آنچه مشخص است
این بود که با تیم دوست‌داشتنی خود خداحافظی کنیم. این رسم روزگار
است. این نسل طلایی خود را به بازیکنان دیگری خواهدداد. افسوس
که تیم دوست‌داشتنی مان با چنین شکستی تلخی به پایان رسید.

ست به خود بیایند. ۱۴ امتیاز عقب افتادند و تا بچینند جبران کنند، بازی تمام شد و به همین سادگی حذف شدند. حالا تیمی که یک ملت به آن دل بسته بودند، پانزده محض بود، حتی بعد از آن نمایش خیره کننده در اولین بازی مقابل لهستان. وقتی تیم ملی در لیگ ملت‌ها باخت و، مسؤولان فدراسیون اعلام کردند این تورنمنت (بازی تدارکاتی) است. تاکید‌شان این بود: «در اسپرینج جبران می‌کنیم، هم‌پایه می‌زنیم». از روز گذشته گزارشگر بازی بود و در مسابقه در حالی که شکاف چشمانش جای بود، گفت: «کارهای که از سوی کادر، پدر صورت گرفت، هوش از سر هر بیننده‌ای می‌برد. کادر پدر

چرا باید از است آخر شروع کنیم. از نخطاتی که یک ملت پای تلویزیون امیدوارانه به انتظار نشست بودند تا والیبالیان ایران حداقل ژاپن را شکست دهد و به دور بعدی المپیک صعود کند. نسخه‌ای که اما الکنو و تیمش برای ملت پیچیده بودند، تلخی محض بود. ژاپنی‌ها فکر می‌کردند ایران شوخی می‌کند. امتیاز نبشت امتیاز (توصیف «شالخته‌بال» در این ادراک کاملاً برانده والیبالیان بود. تا ملی‌پوشان در این

سعيد اکبري
ورزش

در فینال
رقابت دوی
صدمترکه
یکی از جذاب‌ترین
رقابت‌های
المپیک به شمار
می‌رود؛ مارسل
یاکوبس از ایتالیا
با زمان ۹:۸۰ به
عنوان سریع‌ترین
نفر از خط پایان
عبور کرد و مدال
طلا را به خود

رکورد رسمی این رشته ورزشی سال ۱۹۰۰ ثبت شد که ۸/۱۰ ثانیه بود. ۳۲ سال طول کشید تا این رکورد عوض شد و به زمان ۳/۱۰ ثانیه برسد. دفعه بعدی نیز ۳۲ سال طول کشید تا این که سال ۱۹۶۴ این رکورد به ۸/۱۰ ثانیه رسید. از آن زمان به بعد در المپیک های ۱۹۶۸، ۱۹۸۸، ۱۹۹۶ و ۲۰۰۸ رکورد تغییر کرد.

یکی از یاد ماندنی شب‌های این بازی در تاریخ المپیک در ۲۰ ژوئن سال ۱۹۶۸ رقم خورد. این برای اولین بار بود که از زمانسنج الکترونیکی در این بازی‌ها استفاده می‌شد. جیم هاینس، رونی اسمیت و چارلز گرین در آن مسابقه توانستند هر کدام شان یک بار رکورد را بالاتر ببرند که میانگین آن روی «۰.۰۱ ثانیه بود. به دلیل این اتفاق تاریخی، نام «شب سرعت» را روی آن مسابقه گذاشتند.

میان‌ازمان برترین رشته در تاریخ المپیک، شش رکورد در اختیار دونده‌های جامائیکایی است، سه رکورد هم آمریکایی‌ها در دست دارند و یک رکورد هم برای دونده کانادایی است.

نکته جالب این است که از آن شش رکورد ثبت شده برای کشور جامائیکا، سه رکورد دست بولت افسانه‌ای است.

اولین بار که رک،
دونده کانادایی
توانست در دوی
۱۰۰متر المپیک به
مدال طلا برسد، سال ۱۹۲۸ بود که پرسی ویلیامز به مدال
طلا رسید. بعد از آن ۶۰ سال طول کشید تا یک بار دیگر
دونده‌ای کانادایی به مدال طلا برسد. پوریس جانسون
در المپیک ۱۹۸۸ با رکورد ۹/۲۹ به مدال طلا رسید. البته
چند وقت بعد و به دلیل مثبت شدن تست تست دوپینگ،
مدال طلای جانسون پس گرفته شد.

رسیدن به مدال طلا باز مانده‌اند. آخرین طلای آنها در المپیک ۲۰۰۴ توسط جاستین گاتلین بود.

۹/۶۳

ثبت زمان ورزشکاران در دوی ۱۰۰ متر استفاده شد. از آن زمان تا امروز، ۱۲ بار رکورد المپیک تغییر کرده است. آخرین رکورد ثبت شده این رشته در بازی‌های المپیک در اختیار یوسین بولت جامائیکایی است که در المپیک ۲۰۱۲ لندن توانست زمان ۹/۶۳ ثانیه را از خودش به جا بگذارد. البته بهترین رکورد این رشته در طول تاریخ ۸/۸۵ ثانیه است که خود بولت در بازی‌های ریجنال برلین آن را ثبت کرد.

اگر بخواهیم به عنوان پیرترین
روزشکار و مدال آور این رشته
در تاریخ المپیک اشاره کنیم، به
اینفورد کریستی انگلیسی
می‌رسیم. این دوندۀ اصالتاً جامائیکایی در المپیک ۱۹۹۲
ستون در حالی که ۳۲ سال و سه ماه و ۳ روز داشت، به

فینال این بازی‌ها رسید. او در همان مسابقه توانست
بائیت زمان ۹/۹۶ به مدال طلا برسد تا به عنوان پیرترین
مدال‌آور این رشته مهیج هم شناخته شود.

حقایق جالب از مسابقه دوی ۱۰۰ متر مردان المپیک

سریع ترین

آن‌ها که بازی‌های المپیک در دوره‌های مختلف را دنبال می‌کنند، بیش از همه چشم انتظار مسابقه فینال دوی ۱۰۰ متر هستند. برای آن‌ها و خیلی از ورزش‌دوستان، در «اتانیه‌ای که مسابقه فینال برگزار می‌شود، هیجانی است که بدون شک در تمام بازی‌های المپیک مثل و ماندنش وجود ندارد. آمار بیننده‌های تلویزیونی طی این سال‌ها هم تا حدود زیادی این گفته را تأیید می‌کند. مثلاً مقامات المپیک ۱۰۱۲ لندن اعلام کردند نزدیک به ۲۰ میلیون بیننده تلویزیونی در انگلیس شاهد بازی فینال بخش مردان دوی ۱۰۰ متر بودند. همان مسابقه در آمریکا سومین بازی پربیننده شد. همین آمار و ارقام باعث شده هر چهار سال یک‌بار میلیون‌ها نفر در سراسر دنیا چشم به این بازی داشته باشند. در تمام این سال‌ها، رکوردها و افت‌افت‌های در همان «اتانیه» برخی از مهم‌ترین آن‌ها اشاره می‌کنیم.

فقط هشت کشور توانسته‌اند به مدال طلا برسند و روی سکوی قهرمانی بایستند. در این میان آمریکا با کسب ۱۶ مدال طلا، رکورددار این رشته ورزشی در تاریخ المپیک است. البته سه دوره است که دهنده‌های آمریکایی از ۲۰۰۰ کشوری که به طور میانگین دوره المپیک شرکت می‌کنند، کشور توانسته‌اند به مدال رشته قهرمانی برسند. از این ۱۹ کشور هم

ورزش